

tum leges in codice," ne úgy méltóztassanak alkalmazni, hogy a favor-t a feyenceek, az ellenkezőt pedig a békés polgárok érezzék.

Adjon isten ez új évben több örömet, kevesebb bánat, minden jóban egyetértést, hogy borúra derű viradjon ránk.

P. p.

Hirfűzér.

(*Érsekünk ő exja*) Ligethy Antal jeles tájfestész hazánkfiánál három nagyobb szerű festményt rendelt meg. E képek tárgyai: Szepesvára, a püspöki ódon templom- és residentiával. Kijátás Szepes-Váraljára a branyiszkói magaslatról. Savnik, püspöki nyári-lak. A két első 5 1/2 lábnyi, míg az utolsó 3 lábnyi széles kép leendő. „Remélem, — ugymond jeles művésznök, egy közelebbiről kelt s egyik műpártoló polgártársunkhoz intézett levelében, — hogy mindahármat a tavasz vége felé Egerbe szállíthatom. Midőn ezen tárgyak fölvétele eszközölém, szerencsés valék érsek ő nmlga körében több napot tölthetni, mely idő alatt azon meggyőződésre jutottam, hogy ő exjában nemcsak Eger városa nyert egy kitűnő főpapat, hanem egyszersmind a hazai művészet is egy lelkes műbarátot.“

* (*A zirc-cisterci Rend Névtára*) az 1874-ik évre közelebbiről megjelent. Közöljük belőle a következő adatokat; A rend tagjainak összes száma 92. Ezek közül 1 apát, 60 áldozár, 9 egyszerű fogadalmat tett növendék, 15 ifjabb növendék és 7 ujonc. Községlegkészi hivatalt visel 12; a tanári pályán működik 44 (köztök egy tanker. főigazgató).

* (*A katonai zenekar reünioja*) az ó kasinó nagy termében, f. hó 16-án fog, következő műsorral megtartatni. 1. Norma nyitánya. Bellini. 2. Jellemképek, keringő. Pleininger. 3. Egyveleg „Nabukodonozor“-ból. Verdi. 4. Angot-négyes. Lecocq. 5. Zene-tárcsa. Egyveleg. Hamm. 6. Ujvárosi csárdás. Moróczy. — E reünio a jelen időben utolsó leendő, miért is — a jótékony cél érdekében — nagy mérvű pártolásra hívjuk fel t. közönségünket. — A mult beti zene-előadás tiszta jövedelme, 24 frt 32 kr. szokott uton fordított az egri házi szegények fölségéllésére.

* (*Személyzeti.*) P á r v y Antal volt nyiradonyi lelkész feldeb-
rói lelkészszé nevezetett ki.

* (*A helybeli főgymnasium önképző-körében*) közelebbiről két igen derék indítvány vitattott meg s lön elfogadva, melyek újabb fényes bizonyítékai ez ifjúsági egylet életrevalóságának. Az első ez: Takarítsa meg a kör minden fillérét, s év végével a begyűlt összegben szerezzen szó t á r a k a t, hogy ez által egyrészt a nyelvek tanulása

megkönnyíttessék, másrészt a szegényebb sorsú tanulókon is segítve legyen. Az eszme kellőképp megvitattatván s határozattá emeltetvén, a tanári kar is azonnal sietett annak támogatásához járulni, nevezetesen az intézeti igazgató Szvorényi József, továbbá Horváth, Kiss, Mayer Sajóssy, Szabó és Szobek tanárok azonnal kijelenték hozzájárulásukat, s egyelőre egész évi használatul 12 ifju között szótárakat és egy történelmi atlaszt osztottak ki. — A másik indítvány abból állott, hogy a jobb sorsú ifjak azon iskola-könyveiket, melyeket többé nem használnak, szegényebb sorsú gymnasiumi tanulók javára, az év végén összegyűjtve, az intézet könyvtárának adományozzák. Az indítványt nemcsak lelkes elfogadás, hanem mindjárt nyomon tett is követte, midőn Lupkovic J. VIII. o. tanuló az év végével minden iskola-könyveit az intézet számára ajánlotta fel; s példáját még többen is követték.

* (*Báli jelentés.*) A hevesmegyei nőegylet saját árvaháza javára 1874-ik év január 24-én az ó kaszinó nagy termében kisorsolással egybekötött táncestélyt tartand, melyre a t. c. közönség tisztelettel meghívatik. Kezdeté 1/2 9 órakor. Beléptidj: személyenkint 1. fr. Felülfizetések köszönettel fogadtatván, illető helyen nyugtázatni fognak. *Gál János. e. jegyző.*

* (*Ritka érdekes hangversenyre*) lehet kijátásunk. M e n t e r Zsófia, az európai híru zongora-művész, és férje, a kitűnő gordonkász, P o p p e r, közelebbiről szerkesztőségünkhez intézett levelökben értesítenek, miszerint a közelgő martius hó folytán városukban is szándékoznak hangversenyt rendezni. Mi részünkről rajta leszünk, hogy ez ígéretek teljesedésbe menjen, s művelt közönségünk részére e ritka mű-élvezetnek eszközői lehessünk.

* (*Az egri ó casinó*) a cholera-járvány által árvaságra jutottak fölségéllésére, saját nagy termében f. évi febr. hó 7-én polgári táncigalmat fog tartani. Kezdeté 8 órakor. Belépti diji 1 frt. E célra aláírási ívek is vannak a rendezőség által kibocsátva. E nemes célú táncestélyt melegen ajánljuk t. közönségünk pártfogásába s részvételébe.

* (*Köszönet-nyilvánítás.*) Az egyesült földmives, ács, kovács, esizmadia, szűrszabó, bodnár és magyarszücs társulatok céljaira főt. B e g o v e s e v i c h R ó b e r t kanonok ő ngsa 10—10 frtot volt kegyes adományozni; miért is az illető testületek a nagylelkű adakozó iránt hálás köszönetöket a nyilvánosság útján is kifejezni kedves kötelességöknek tarják.

* (*A hevesmegyei nő-egylet*) árváinak karácsonfájára adakoztak: Érsek ő exája 25 ft, Szabadhegyi Mihályné 1 ft, König Endréné 1 frt, Deák Anna 1 frt, Lettlinger Matild 50 kr, Weisz-Makay Cornélia

befolyásuknál fogva rajta lesznek, megértetni elvtársaikkal, hogy a torna-intézmény nem párt-clubb, s a torna-csarnok nem kortes-tanya, hanem igen is minden józan embernek egyik fő nevelési factora.

Hanem mindez mítsem fog lendíteni, ha működő részvét fog hiányozni. Ez szükséges itt leginkább; ezzel az anyagi jobblét is be fog köszönteni az egylet helyiségébe.

Ó, pedig fiatal hölgyeink! ha tudjátok azt, mily varázsszal tudja magához csatolni férjét egy oly nő, ki valaha ezen nemes test-gyakorlatot kultiválta, és mily bámulatosan szeretetreméltó egy férfi minden tekintetben, aki valaha tornász volt, — akkor magatok is rajta lennétek ezen tulajdonságok elsajátításán, de erkölcsi pressióval oda is hatnátok, hogy a léha fiata alság a jobb jövő reményében, és sziveitek hajlamaért feláldozná kényelmét — és eljőnne a torna-csarnokba, hogy felavatná magát egykor leendő hű, forrón szerető férjnek, erős, reitenthetetlen hazafinak, és ragaszkodó barátnek! Csak előre, fiatal hölgyeim! — Most pedig menjünk a jogászbálba!

Balambér.

Tizenhat év, és szerelem.

(Egy barátom naplójából.)

(Folytatás.)

Nro. 3. Egy rettenetesen henecegő juratus, középtermetű, kövér-ségre hajlandó fiatal ur, mindig hánytavetette magát, viccelni szerflett igyekező, denem tudó; élcei azon neműek közé tartoztak melyek sértének anélkül, hogy a tövisért a humor rózsáját nyujtanák. Ajkai mindig illetlen kifejezésekkel telve, miket tpirultam hallani; de legfőbb hibája az volt, hogy nro. 1-nek szemtelen bátorsággal udvarolt, bár ez rá sem tekintett, még is fennen dícsékvék a hölgy kegyeivel.

Mindezen sok fertelmes tulajdonait csak azon vastag aranylánc, mely balzsebében egy órában végződék, és azon nagy pecsétés gyűrű, mely mutató ujjának mintegy tokul szolgált — ellensúlyozák némileg. Későbbi ismeretségünk folyamában ezen jó tulajdonait a zá-

logházi szükségletek felemésztvén, nagyon szánandó állapotban tűnt fel szemeim előtt. Olyan volt, mint azon kép melynek rámájáról az arany l kopott, melyen a színek összefutottak, s teljes értékében csak a vászon maradt meg.

Minék tagadjam! Nro. 1. mindinkább nagyobb foglalást tett szivemben; — szerelmes lettem bele.

Azou anyagi emberek kedvéért, kik az isteni szerelmet bohóságának tartják, megjegyzem, miként nincs elegendő okuk kárhozatni engem, mert az én vonzalmamnak nem hiányoztak anyagi hasznai sem. Midőn az étel majdnem az ehetetlenségig kozmás vala, a nem szerelmes nro 2. zúgolódva idézte Sekszpirt, s ellökte magát az élelmi szert, míg én az évés alatt szemeimmel nro 1. szemébe merülvén a legroszabb eledelt is elragadó kéj között esemegéstem fel. Az ily szerelem a deákembernek nagyon tüdvös és egészséges. Valóban sok szülő hibát követ el, midőn készakarva oly helyet keres ki fiának, hol a szép leánykák helyét vén fősvény, kicsinyeskedő gazzasszonyok pótolják. Mennyi éhezésneklvan kitéve az ily szegény fiú!

Nro 2. mindenkép ellenezni látszott az én szerelmes állapotomat; a világ ravaszságáról beszélt; s kért, hogy látogassam meg, ott majd bővebb tanácsokkal látand el.

Én tehát össze beszéltem magammal egyszer, és elrándultam hozzá.

Ha nem ismerem szokásait, meg kell vala ijednem tőle, midőn benyitám ajtaját. Egy ingre vetkezve, kipirult arccal öklelő kezekkel és kegyetlenül rugdalozva jött előmbé. Ez a vérforgatás kurája volt, megelőzve sok évekkel a később oly nagy hírre jutott svéd gimnasztikát. Megpillantvau engem felém közeledett, ökleit félelemgerjesztő sebességgel nyujtá el füleim mellett, kettőt hármat rugott keményen oldalvást, szeméit merően rám szegezte, s miután én mindezen kemény próbáit a rettenhetetlenségnek hős lélekkel kiállottam, megrázott kapuomnál fogva, s fejével egy isten hoztát biccentett. Aztán még mind szótlannul betette az ablakot, felvette kabátját, letörölte arcáról az izzadságot, és panaszkodni kezdett, hogy rettentő meleg uralkodik. (Folyt. köv.)